

теле, ходожници и др. Чрѣзъ държавна служба много члѣнове отъ това съсловие добивали болярство или пакъ го куповали съ пари; нѣ стари ти болярски челяди брояли тия боляре като новаци (parvenus). Смразяване то между много то и силна та буржуазия и между първенци ти задавало голѣмъ страхъ за французска та държава. Това смразяване отъ день на день расло, колкото по-напрѣдвали наука та и книжина та. — (Въ XVIII вѣкъ въ Франция най-много напрѣднали науки ти естествознание и математика. Въ наука та се прочули: естествоиспитателъ ть Бюфонъ, химикъ ть Лавуазе и звѣздоброецъ ть Лапласъ).

Волтеръ и Русо. На чело на книжевно то напрѣдovanje въ XVIII вѣкъ били трима писатели: Волтеръ, Монтеске и Русо.

Волтеръ билъ синъ на единъ парижки нотарий. Той се възпиталъ у едно езуитско общество; нѣ отъ училиште то излѣзълъ съ умраза камъ свои ти учители, а заедно съ това и камъ цѣло то католическо духовенство. Той най-напрѣдъ написалъ поема »Хенриада«; въ нея той славилъ побѣди ти на Хенриха IV. Нѣкои болярски кръгове прияли и Волтера помежду си; нѣ тии съ свое то високомѣрие много докачали честолюбие то му. Еднажъ Волтеръ за такъво високомѣрие съ люта хитрость се присмѣлъ на херцогъ ть Рогана; той заповѣдалъ на люде ти си да го биятъ. Волтеръ повикалъ Рогана на двобой. Херцогъ ть не приялъ покана та на това основание, че противникъ ть му не билъ боляринъ; това му се видѣло малко, та по негова молба, Волтеръ билъ затворенъ въ Бастилия. Скоро го освободили, нѣ му заповѣдали да се махне отъ Франция. Волтеръ отишълъ въ Англия и тамъ живѣлъ три години. Въ това врѣме той изучавалъ трагедии ти на Шекспира и английски ти философи (действи). Той, като се върналъ въ Франция, много писалъ противъ